

om at få fat i de værste først. Det får vi, når vi screener de BST-pligtige virksomheder og dem med et eller flere af de fire prioriterede problemer først. Selv om Socialdemokratiet påstår, at det fortsat henstår uafklaret, om de fire prioriterede problemer er med i første runde, så bliver det ikke mere rigtigt af den grund. Jeg vil gerne slå fast, at det ikke henstår uafklaret. De fire prioriterede områder er med i første runde.

Et screeningsbesøg vil i gennemsnit vare 1½ time. SF og Enhedslisten siger, at 1½ time er alt for kort tid til et screeningsbesøg. Jeg vil gerne understrege, at 1½ time er et gennemsnitstal. På nogle virksomheder tager det længere tid, på andre kortere. Hvis det f.eks. i løbet af 1 minut kan konstateres, at der er noget helt galt på virksomheden, så afbrydes screeningen med det samme, og virksomheden udpeges til et efterfølgende tilpasset tilsyn.

Arbejdstilsynet får med reformen 140 nye medarbejdere, og med denne ressourcetilførsel vil det tage 7 år at screene samtlige landets 180.000 virksomheder – bemærk kun 7 år. Efter de 7 år vil alle virksomheder blive screenet hvert tredje år. Det skal ses i sammenhæng med, at det ville tage 22 år med de nuværende ressourcer at besøge alle virksomheder.

Den anden grund til, at arbejdsmiljøreformen vil give arbejdsmiljøet et kæmpe løft, er, at vi indfører et helt nyt rådgivningssystem. Det indebærer, at alle virksomheder med behov for rådgivning får pligt til rådgivning, får pligt til at bruge rådgivningen.

I dag skal alle virksomheder i bestemte brancher være tilmeldt BST. Det gælder også de gode virksomheder, der selv tager hånd om arbejdsmiljøet. De virksomheder, der er BST-pligtige, har pligt til at betale til BST, men ikke pligt til at bruge BST.

Derfor kan vi naturligvis ikke støtte Socialdemokratiets forslag om at bibeholde det eksisterende BST-system. Med det system har vi jo ingen sikkerhed for, at de, der har behov for rådgivning, får rådgivning. De virksomheder, der har behov for rådgivning, skal selvfølgelig have pligt til at bruge rådgivning. Til gengæld er der ingen grund til at bruge tvang over for virksomheder, der selv vil og kan tage hånd om arbejdsmiljøet.

Vi skal have fat i de dårlige virksomheder, og med arbejdsmiljøreformen indføres en ny type påbud, et såkaldt rådgivningspåbud, som gør, at vi kan få gjort noget ved de dårlige virksomheder. Arbejdstilsynet får med rådgivningspåbud-

det mulighed for at pålægge virksomheder med dårligt arbejdsmiljø at søge og vel at mærke bruge rådgivning. På den måde sikrer vi, at alle virksomheder med behov for rådgivning også får pligt til at bruge rådgivning og vel at mærke autoriseret rådgivning. Hvorfor et det egentlig en så dårlig idé? Det vil jeg gerne spørge hr. Bjarne Laustsen om.

Med det nye rådgivningssystem bliver den nuværende BST-pligt overflødig, og BST-pligten afvikles derfor over 4 år, i takt med at virksomhederne screenes. Denne omlægning af rådgivningssystemet er blevet udlagt, som om regeringen ønsker at afskaffe alle BST'er. Intet kunne være mere forkert. Selvfølgelig er der brug for arbejdsmiljørådgivere, og mange BST'er gør et rigtig godt stykke arbejde. Jeg er sikker på, at mange af dem vil fortsætte som rådgivere i det nye system.

Kl. 12.55

Den tredje grund til, at arbejdsmiljøreformen vil give arbejdsmiljøet et kæmpe løft, er indførelsen af arbejdsmiljøsmileyer. Formålet med at indføre arbejdsmiljøsmileyer er at synliggøre virksomhedernes arbejdsmiljøarbejde. På den måde motiveres virksomhederne til at prioritere et godt arbejdsmiljø og forebygge arbejdsmiljøproblemer.

Via smileyerne kan medarbejdere og kunder og offentligheden se, hvordan det står til med arbejdsmiljøet. Jeg tror i modsætning til SF og Enhedslisten, at synligheden vil få mange virksomheder til at prioritere arbejdsmiljøet højere. Sådan har det været på fødevarerområdet, så hvorfor skulle synligheden ikke også have effekt i forhold til arbejdsmiljøet?

I visse kredse er det en ofte gentaget myte, at arbejdsmiljøreformen er en bombe under hele det forebyggende arbejdsmiljøarbejde. Det er og bliver en myte, uanset hvor ofte den bliver gentaget. Arbejdsmiljøreformen giver tværtimod den enkelte virksomhed incitament til at styrke forebyggelsen, fordi virksomheden har en interesse i at have styr på tingene, inden Arbejdstilsynet kommer på besøg, for i modsætning til nu er det helt sikkert, at Arbejdstilsynet kommer på besøg, og man kan aldrig vide hvornår.

Jeg har da også med tilfredshed konstateret, at SF nu indrømmer, at et screeningsbesøg kan rumme et incitament til en forstærket og forbedret egenindsats. Tillykke med det. SF er dog i stand til at ændre standpunkt og fravige automatreaktionerne, når de bliver præsenteret for et godt initiativ. Derfor synes jeg, at SF skulle tage